

Det er ikke alene Arbejdet, der er Spørgsmaal om, men tillige Ansvar, som er forbundet med disse store Indcasationer, som gjør, at jeg i den Henseende maa nære alvorlige Betænkeligheder. Dertil kommer ogsaa, at det ærede Udvalg selv har seet, at det ikke saadan uden videre kan lade sig gjøre, og jeg formoder, at det er kommet til den Overbeviisning ved at overveie, at en Lovforvalter ikke alene har Oppebørslerne — det er det Mindste af hans Beseftigelse — men hans væsentligste Forretning er Tilsynet med det hele Lovvæsen, og jeg kan som øverste Embedsmand i Lovvæsenet ikke erkjende, at det kan gaae an, eller tillade, at den Mand, som væsentlig er ansat for Lovdopsynets Styrb, i en vis Tid af Aaret skal være, saa at sige, forhindret fra at kunne være tilstede ved Opsynet for at kunne passe Indcasationerne. Nu har det ærede Udvalg foreslaaet en Udvei, nemlig at gaae til Communerne. Ja, siger det ærede Medlem her tæt ved Siden af mig (Gad). Men jeg for mit Bedkommende er overbevist om, at Communerne ville have sig den Vre overmaade meget frabedt at gjøres til Kasseembedsmænd uden at faae den allerringeste Erstatning derfor. Jeg troer overhovedet, at de Vanstikigheder, som man taler om, at der stiller sig i veien for Beboerne for at komme til Amtstuerne, i en vis Retning ere temmelig overdrevne. Saadan som Sagen har ordnet sig, rejser ikke hver Mand til Amtstuerne; man har forlængst fundet paa, hvorledes man hensigtsmæssigt og fornuftigt skulde indrette det, saa at jeg af den Grund ikke, troer at der vil være nogen sær Opfordring til at forandre de nærværende Amtstuer. Men jeg troer desuden, at den Foranstaltning, som man i en vis Eghed med Communalloven vil instituere, at Bedkommende skulde møde paa en bestemt Dag, at Folk skulde tilsiges til at møde en bestemt Dag, vil vise sig ikke at gaae i Opfyldelse. Jeg mener idetmindste i saa Henseende at kunne paaberaabe mig den commuiale Erfaring, idet man ikke let faaer de commuiale Bidrag uden ved at gaae omkring fra Dør til Dør, og saa er det endda vanskeligt nok. Heller ikke vil jeg sige, at jeg er heelt uden Betyrning med

Hensyn til Statskassens Sikkerhed ved at see Midlerne saaledes strøede omkring i Landet, hos Folk, hvis Bederhæftighed jeg ikke skal drage i Tvivl, men som ialfald ikke ere saaledes stillede, at de med nogenlunde Sindsro, kunne paatage sig, om det kun var for en enkelt Dag, Ansvar for saa betydelige Summer som dem, der her er Tale om. Jeg troer, at man kunde gaae en ganske anden Vei med Hensyn til Oppebørslerne og Indcasationerne, den Vei, jeg foreleden under Finantslovens Behandling tillod mig at antyde, nemlig at søge at komme i Forbindelse med Bankinstituter, hvor man finder dem forsvarlige og betryggende, eller søge at faae saadanne etablerede, hvorved der, som sagt, vel ikke vilde opnaaes Beparselser for Statskassen, men ganske vist Fordele for Samfundet, idet nemlig de Capitaler, som ellers ligge døde hen i Kassen eller ere paa Veien fra den ene Kasse til den anden, da paa en naturlig Maade vilde fordele sig og afgive den Nætte eller Nytte, som der overhovedet kan drages af dem i Befolkningens Interesse. Det er den Vei, jeg agter at slaae ind paa angaaende Opkrævningen. Med Hensyn til Amtsforvalternes øvrige Forretninger skal jeg erklære i mere Samstemning med det ærede Udvalg, at disse maaskee lettere kunne henlægges deels til Overøvrighederne og deels til Politimestrene.

J. Masmussen: Idet jeg takker den høitærede Finantsminister for det Svar, han har givet, skal jeg med Hensyn til, hvad han sagde om, at Amtstuen i Holbæk eller i Odsherred vil blive neblagt med det Allerførste, tillade mig at yttre det Haab, at der i saa Fald maa blive et Sted, hvor Beboerne i Odsherred kunne komme til at indbetale deres Skatter, hvad der ellers vil være forbundet med megen Besværighed for dem, da de ligge saa isolerede. Jeg synes, at det ogsaa vil vilde være rigtigt at drage Faareveile Sogn med ind, da det dog ligger i Herredet.

Clausager: Jeg skal kun tillade mig at yttre et Par Ord angaaende den Bemærkning, som den høitærede Finantsminister nu fremkom med. Han troede, at det vilde være